

N° 4.

DZIENNIK URZĘDOWY WOIEWÓDZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Servisimus Legum...

SUWAŁKI, dnia 28^{go} Stycznia 1826. roku.

Wydział Służby Ogólnej.

KOMMISSYA WOIEWÓDZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Następujące Postanowienie NAYIAŚNIEYSZEGO CESARZA WSZECH ROSSYI
KRÓLA POLSKIEGO, MIKOŁAJA I. Kommissya Woiewódzka podaje do powszechnéy
wiadomości:

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

My MIKOŁAJ I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski, etc. etc. etc.

Zważywszy, iż bieg Spraw Administracyynych i Sądowych Naszego Królestwa Polskiego
niemoże doznać chwilowéy przerwy bez uszkodzenia dobra kraju i służby publiczney,
postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Art. 1. Generał Piechoty Xiążę Józef Zaiączek, zachowany zostaje przy godno-
ści Namiestnika pomienionego Królestwa, i sprawować będzie nadal Władzę sobie na-

laną w całej ięcy rozciągłości i zupełności, w skutek pełnomocnictwa udzielonego Mi. Postanowieniem Królewskim z dnia 17 Kwietnia 1818. r. a które ninieyszem zatwierdzamy.

Art. 2. Wszyscy Urzędnicy Administracyjni, są również bez żadnego wyjątku utrzymami, i wypełniać ciągle mają właściwe sobie obowiązki wedle praw i urzędzeń istniejących.

Art. 3. Sądy zajmować się będą bez żadnej przerwy wymiarem sprawiedliwości w Imieniu Naszém

Art. 4. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczoném bydź ma, Namiestnikowi Naszemu polecamy.

Dań w Zamku Naszym Cesarskim w Petersburgu dnia 17 Grudnia 1825. r. a panowania Naszego pierwszego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla, Minister Sekr: Stanu (podp.) Stefan Hr. GRABOWSKI.

Zgodno z Oryginałem, Minister Sekr: Stanu (podp.) Stefan Hr. GRABOWSKI.

Za zgodność, Radzca Sekretarz Stanu General Brygady (podp.) Kossecki.

Za zgodność, Sekretarz Jeneralny Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji (podpisano) Aug. Karcki.

Suwałki, dnia 17. Stycznia 1826. r. Nr. 201. 14.

Prezes Mostowski.

Sekretarz Jeneralny Tomicki.

Wydział Administracyjny.

KOMMISSYA WOIEWÓDZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Zawiadamia interessowaną publiczność, iż w dniu 6. Lutego roku następnego 1826. o godzinie 10. z rana, w Biórze Kommissarza Delegowanego do Obwodu Łomżyńskiego odbywać się będzie in minus licytacya na dostawienie 427. sążni kubicznych żwiru arfowanego do drogi bitéy pod Łomżą, i trzy sążnie tegoż żwiru do drogi bitéy pod Złotoryą, poczynając licytacyą co do żwiru pod Łomżą dostarczyć się mającego, od summy złtp. 1690., zaś co do żwiru pod Złotoryą potrzebnego, od summy złtp. 90. wzywa chęć mających podięcia się téy dostawy, ażeby w terminie i mieyscu oznaczoném stawić się chcieli. Główniejsze warunki téy licytacyi są te, że każdy do licytacyi przystępujący, złożyć będzie obowiązany na vadium za dostawę pod Łomżą złtp. 126., za dostawę pod Złotoryą złtp. 10. O innych zaś szczególnych warunkach w Biórze Kommissyi Woiewódzkiej, iako też Kommissarza Obwodowego w Łomży, każdego dnia, wyłączając święta, poinformować się można.

Suwałki, dnia 10. Grudnia 1825. r. Nr. 8112. 1656.

Prezes Mostowski.

Sekretarz Jeneralny Tomicki.

Wydział Administracyjny.

KOMMISSYA WOIEWÓDZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Z mocy Reskryptu Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, komunikując w odpisie wierzytelnym odezwę Dyrekcyi Jeneralnej Towarzystwa Ogniwego, pod dniem 23. Grudnia r. z. wydaną:

DYREKCYA JENERALNA TOWARZYSTWA OGNIOWEGO do Kommissyi Woiewództwa Augustowskiego.

Gdy podług Reskryptu Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji z dnia 21. Września 1825. r. Nr. 250. 684. tych tylko dóbr tacy zabudowań do assekuracyi Towarzystwa Ogniwego w ciągu całego roku 1826. podawane Dyrekcyi bydź mogą, których właściciele przystępują do Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego; wzywa przeto Dyrekcyja Jeneralna Kommissyą Woiewódzką, aby tych tylko dóbr tacy na rok 1826. do ubezpieczenia Dyrekcyi Jeneralnej nadsyłała, których właściciele do Towarzystwa Kredytowego przystępują, i ażeby wyrażała w odezwach swych, że interessanci przystępują do Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego, bez wzmianki albowiem takowej w odezwie, zwracać będzie Dyrekcyja tacy quest: bez zatwierdzenia.

Działo się w Warszawie dnia 23. Grudnia 1825. roku.

Prezes (podpisano) Czempitński.

Sekretarz Jeneralny (podpisano) Dziarkowski.

poleca JPanom Burmistrzem i WW. Wóytom, aby niniejsze obwieszczenie każdemu interessowanemu do wiadomości podali, i o tém że to dopełniono, właściwemu Kommissarzowi Delgowanemu zarapportowali.

Suwałki, dnia 17. Stycznia 1826. r. Nr. 72. 106.

Prezes Mostowski.

Sekretarz Jeneralny Tomicki.

Wydział Wojskowy.

KOMMISSYA WOIEWÓDZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Celem wskazania wzajemnych między służącymi, czeladzią i wyrobnikami, a ich panami obowiązków, zamieszcza dla wiadomości publicznej w Dzienniku Woiewódzkim postanowienie JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 24. Grudnia 1823. r. obowiązuje Urzęda Administracyjno-Policyjne, aby mieszkańcom swych gmin takowe zapublikowali.

Suwałki, dnia 19. Grudnia 1825. r. Nr. 53423. 7184.

Prezes Mostowski.

Sekretarz Jeneralny Tomicki.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA I^o

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego, etc. etc. etc.

Xięże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Gdy doświadczenie wskazało potrzebę uzupełnienia urzędzenia policyjnego, postanowieniem Naszém z d. 26. Kwietnia 1817. względem służących, czeladzi wieyskiej, i wyrobników przepisanego, przez ściślejsze zastosowanie niektórych szczegółowych określeń do kodexu karnego, późniéj na Seymie 1818. r. uchwalonego; na przelozenie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, oraz Spraw Wewnętrznych i Policji, postanowiliśmy i stanowimy:

Tytuł I. O służących w ogólności.

Art. 1. Przez służących, ninieyszemu urzędzeniu ulegających, rozumieją się osoby oboięy płci i wszelkiego wyznania, które do usług pospolicich domowych iakiego bądź rodzaju na czas pewny za umówioną zapłatą zobowiązują się, a nad którymi Policya bliższy dozór i pieczęć mieć jest obowiązana.

Art. 2. Do téj klasy należą wszyscy ludzie do służby osobistey przeznaczeni, iako to: odźwierni, stróże, stangreci, posługacze, stajenni, kamerdynerzy, lokaje, pokojowcy, frotery, kucharze, kucharki, pomocnicy kuchenni, garderobiane, młodsze, mamki, piastunki, szynkarki, markiery, ogrodnicy, palarze, służący browarni, parobcy, wyrobownicy, oraz wszelka czeladź do robot gospodarskich tak w miastach, iako i na wsiach potrzebna.

Art. 3. Wylączają się z pod tego nrządzenia:

1. Officyaliści prywatni, i służący domowi wyższej klasy iako to: Kommissarze, Sekretarze, Marszałkowie, Koniuszowie, Murgrabiowie, Panny dworskie, Ekonomowie, Pisarze prowentowi, i tym podobni.
2. Ludzie w usługach u osób wojskowych zostający, jeżeli są obięci etatem wojskowym.
3. Czeladź i uczniowie terminujący u kupców, professyonistów i rzemieślników, względem których nrządzenia osobnemi Naszemi postanowieniami z d. 31 Grudnia 1816. i pod dniem 11. Stycznia 1817. r. już są przepisane.

Art. 4. Służący płci obojej chcący przyjąć służbę, powinni mieć prawo zarządzenia swą osobą, lub zezwolenia tych, od których prawnie zależą, iako to: małoletni nie usamowolnieni, od oycy, od matki, lub opiekunów, gdy rodziców niemasz; kobiety zamężne, od mężów.

Art. 5. Wchodzący w nową służbę, powinien okazać, iż ostatnią w sposobie go dziwym opuścił.

Art. 6. Nie wolno przyjmować służących, iak tylko do posług prawu i obyczajności nie przeciwnych.

Art. 7. Umowy i zobowiązania się do służby, któreby poniższym (w art. 4. 5. 6.) zastrzeżeniom ubliżały, są nieważne, a mianowicie umowy podług art. 6. z mocy samego prawa; umowy zaś przepisom art. 4. i 5. przeciwne, na żądanie tych, którym służy prawo zezwolenia lub zatrzymania w służbie.

T y t u ł II. O wzajemnych obowiązkach panów i służących.

ODDZIAŁ I. O warunkach i skutkach umowy.

Art. 8. Od zobopólnych umów i ugody, zależą stósunki wszelkich zobowiązań i należytości między panami i służącymi, które obustronnie dopełnionemi być mają.

Art. 9. Umowy i ugody między panem czyli panią i służącymi zawierane, szczególnie i wyraźnie oznaczać powinny zapewnienia co do rodzaju służby, przeciągu czasu téjże, ilości zapłaty, i zobowiązań względem trzymania na własnym wikcie, lub płacenia im strawnego, tudzież odzieży, czyli liberyi.

Art. 10. Umowy na piśmie lub ustnie zawierane być mogą.

Art. 11. Ugoda jest zawartą, gdy służący lub służąca podejmie się obowiązków do których się godzi, przestaje na przyrzeczonych sobie z strony pana lub pani warunkach, i tym końcem przyjmuje zadatek.

Art. 12. Ilość zadatku zależy od zwyczaju miejscowego, lub też od umowy. Zadatek potrąca się w zasługach, jeżeli się inaczej nie umówiono.

Art. 13. Służący ugodzeni, niemogą się uwolnić od przyjętej służby przez zwrot zadatku, iak tylko w przypadku pozostania w służbie dotychczasowey, lub w okolicznościach niżey w art. 39. i 41. obiętych, co iednak w przypadku pierwszym, zaświadczeniem pana lub pani w przeciągu naydalej dni trzech od wzięcia zadatku, a w każdym z obydwóch, nie późniéj, iak na dwa tygodnie przed terminem zwyczajnym odmienia się służących, udowodnić powinni.

Art. 14. Względem przeciągu czasu służby, stanowi zobopólna ugoda, która zawierana być może na lata, kwartały i miesiące. Gdzie w umowie niemasz oznaczonego czasu służby, takowy rozumie się że jest na czas w miejscu zwyczajny.

Art. 15. Dzień w niyscia w służbę nowego sługi, jest terminem wyjścia z służby dawnego.

Art. 16. Dla porządku i zapobieżenia sprzeczkom i niedogodnościom, wynikającym z opóźnień służących, i nieregularnego przybywania do służby, ustanawiają się w zwyczajnych służbach kwartalnych dni: 2. Stycznia, 2. Kwietnia, 2. Lipca, i 2. Października, iako termina stałe, w których służący do swych powinności stawić się winni.

Art. 17. Służący mimo ugody i przyjętego zadatku, w swym czasie iedynie dla bałamuctwa do służby nie stawiający, do dopełnienia zobowiązania zagnionym zostanie, i pan będzie mocen należytość za dnie opóźnione z zasług onemuż potrącić.

Art. 18. Jeżeli służący w kilku miejscach razem służbę przyjął, ten pan ma pierwszeństwo do niego, jeżeli go trzymać zechce, który pierwey dał zadatek, innym zadatki zwrócone być powinny.

Art. 19. Przyymujący kilka w iednym czasie zadatków, oprócz zwrotu nieprawnie wziętych, za oszukaństwo podług prawa ukarany być ma.

Art. 20. Przed terminem, i bez poprzedniczego wypowiedzenia, ani pan służącego oddalić, ani służący służby opuścić niemoże, chyba za wzajemnem zezwoleniem, lub w przypadkach niżey (w art. 39. 41. 55.) wyszczególnionych.

Art. 21. Czas do wypowiedzenia obustronnych wyznacza się: w rocznych służbach na miesiący trzy, w kwartalnych na miesiąc ieden, w miesięcznych na dni piętnaście przed terminem.

Art. 22. Jeżeli z żadney strony wypowiedzenie w ustanowionym powyżey czasie nie nastąpiło, służba uważa się za przedłużoną na taki przeciąg czasu, na iakowy poprzedniczą ugoda była zapewnioną.

ODDZIAŁ II. O powinnościach i prawach osób w służbie zostających.

Art. 23. Służący powinni się zachować w służbie wiernie, trzeźwo, pilnie, i z należyty m dla pana, pani i ich familii uszanowaniem.

Art. 24. Wszelkie rozkazy pana, lub tego, który w imieniu pańskim zarządza, z zupełnem posłuszeństwem i szczerością uskuteczniać, tudzież do rozporządzeń i zwyczajów wewnętrznych, w domu zaprowadzonych, stósować się obowiązani.

Art. 25. Wykraczający przeciw takowym powinnościom, a w szczególności dopuszczający się:

- a. Zaniedbania w służbie i nieposłuszeństwa.
- b. Przeniewierzeń i oszukaństw chociaż w drobnéj rzeczy.
- c. Zuchwałstwa, kłótni, plotek i obmowy w domu lub za domem.
- d. Oddalenia się z domu bez wiedzy i zezwolenia pana, a tém bardziéj przepędzania nocy za domem.
- e. Uczęszczania do szynkowni, pijaństwa, i innych obyczajności przeciwnych bałamuctw.
- f. Nieostróżnego z ogniem obchodzenia się.

Gdy po napomnieniu, i umiarkowaném z strony pani lub pani skarceniu, niepoprawionemi się okażą, za każdym do Policji zaskarżeniem, stósownie do rozpoznanej winy, policyynie aresztem od iednego do dni ośmiu, lub proporcjonalną karą oieleśną od dwóch do szesnastu razów ukaranemi będą. (art. 30.)

Art. 26. Wspólnicy, lub namawiający służących do występku, podobnież stósonym karom ulegają.

Art. 27. Nikt od służących niepowinien nabywać fantów i rzeczy, bez przekonania się, że te są ich własnością.

Art. 28. Nabywający bez téy ostrożności, nietylko w każdym czasie rzecz pańską lub iéy szacunek panu zwrócić obowiązany, ale nadto w miarę okoliczności karze policyynéy albo kryminalnéy podpadnie.

Art. 29. Niewolno utrzymującym szynki przyjmować od służących na skład, w zastaw, a tym bardziéy za trunki jakiegokolwiek bądź rodzaju i wartości fantów i rzeczy, pod karą oprócz zwrotu tychże, zapłacenia za pierwszą razą złtp. 40., za drugą oprócz stósonnéy kary policyynéy, utratą prawa szynkowania.

Art. 30. Przepisy powyższe (art. 25. 26. 28. 29.) pociągają za sobą dochodzenia i kary policyyne o tyle, ile wykroczenia nie są większéy wagi, i nie należą do przypadków, na które prawo kryminalne przepisuje.

Art. 31. Służący w przeciagu swéy służby obowiązany jest bycé troskliwym o dobro pańskie, strzedz całości powierzonych sobie rzeczy, i zapobiegać ile tylko jest w iego mocy, szkodzie i pokrzywdzeniom pana.

Art. 32. Jeżeli umyślnie lub z własnéy winy, bądź wyraźnie przeciw rozkazom pańskim postępując, szkodę panu zrządza, do wynagrodzenia takowéy jest obowiązany.

Art. 33. Pan mocen jest potraćić z zasług szkody zrządzone sobie przez służącego. Spór w téy mierze zachodzący, urząd miejscowy policyyny wdaniem się swoim załatwi, lub w miarę okoliczności, gdzie z prawa należeć będzie, odeszle.

Art. 34. W każdym przypadku, gdzie służący odpowiedzialnym się staje za szkody panu zrządzone, pan mocen jest żądać od Policji miejscowéy zatrzymania rzeczy i własności służącego, na zabezpieczenie téyże odpowiedzialności; winien jednak przedmiot niezwłocznie wnieść gdzie z prawa należy, i o rozpoczętych krokach prawnych naydaley w przeciagu dni trzech Policją zawiadomić.

Art. 35. Służący obowiązany jest donosić panu o niewierności w innych sługach dostrzeżonéy.

Art. 36. Zamilczający wiadomą sobie w drugich współsłużących niewierność, pociągniętym bycé może do wynagrodzenia szkody w takiéy części, w iakowéy wykraczający nie jest w stanie onéy wynagrodzić.

Art. 37. Służący samowolnie i bez słusznéy przyczyny służbę przed czasem opuszczający, do dopełnienia swych zobowiązań policyynie zwróconym zostanie, i w miarę uznanéy winy karze ulega.

Art. 38. Przez czas oddalenia się z własnéy winy służącego, lub gdy ten zasłużoną karę areztu ponosząc, służby swéy nie pełni, wolno panu innego na koszt iego wynająć.

Art. 39. Mają prawo iednak służący żądać uwolnienia od służby przed terminem, bez poprzedniczego w art. 21. oznaczonego wypowiedzenia:

1. Gdy pan z zbytnią surowością z niemi się obchodzi, lub przez gwałtowne swe postępowanie, niebezpieczeństwem uszkodzenia onych na zdrowiu zagraża, bądź od podobnych pokrzywdzeń z strony rodziny lub domowników, opieką swą ich nie zastania. Wszelkie iednak słowne lub uczynkowe, zdrowiu nie szkodzące skarcenia, do których służący złém sprawowaniem się dają powody, nie pociągają odpowiedzialności sądowéy, i niemogą bycé przyczyną do uwolnienia się od służby przed terminem.

2. Gdy pan wysłużoną zapłatę im zatrzymuje, niedostateczną żywność daje, lub innych warunków ugody nie uiszcza.

3. Gdy pan naraża ich na zgorzenie, lub namawia do uczynków prawami zakazanych, albo dobrym obyczajom przeciwnych.

4. Gdy pan przedsięwzięje podróż za granicę na czas dłuższy niż służącego do usług ugodził.

Art. 40. W przypadkach powyżéy w art. 39. wyszczególnionych, pan uwolni służącego od służby, a jeżeli w téy mierze lub względem należytości służby porozumieni się między panem i nim niebędzie mogło nastąpić, policya albo rzecz wdaniem się swoim załatwi, lub gdzie z prawa wypada odeszle; służący iednak przed uwolnieniem go, służby opuszczać niepowinien.

Art. 41. Równie domagać się mogą służący uwolnienia od służby przed iéy ukończeniem, za poprzedniczym iednak uwiadomieniem pana przynajmniéy dwoma tygodniami pierwéy:

- a. Gdy ich rodzice dla nagléy pomocy w gospodarstwie, potrzebują mieć przy sobie.
- b. Gdy z powodu spadléy sukcesyi, oddalenie się ich jest potrzebne.
- c. Z przyczyny ożenienia lub zamęścia.

Istotę i ważność przyczyn takowych, gdy pan tego żądać będzie, służący przed urzędem właściwym udowodnić powinien.

Art. 42. Sługa odprawiający się, wszystko co mu przez pana powierzone było, oddać winien rzetelnie i w zupełności.

ODDZIAŁ III. O obowiązkach i prawach panów względem służących.

Art. 43. Rzetelność, łagodność i opieka, są istotne obowiązki pana w postępowaniu względem służących.

Art. 44. Pan obowiązany regularnie wypłacać służącemu przyrzeczone i wysłużone zasługi, i uiszczać rzetelnie wszelkie z umowy i ugody należące onemuż dostarczenia.

Art. 45. W wymaganiu od czeladzi i służących powinności, ma mieć wzgląd na ich siły i zdrowie, w karceniu zdróżności, winien bycé sprawiedliwym, umiarkowanym, tudzież opieką swoją od czyichkolwiek bądź pokrzywdzeń onych zastaniać obowiązany.

Art. 46. Pan nie powinien zabraniać służącym przyzwoitego czasu do odbywania obowiązków religijnych ich wyznania.

Art. 47. Jeżeli służący w czasie swéy służby na zdrowiu zapadnie, pan obowiązany jest mieć staranie o nim, gdy tenże niema w bliskości krewnych, mających spóśb i obowiązek dania mu ratunku.

Art. 48. Wydatki na to poniesione, z zasług służącemu potraćcone bycé mogą, wyiawszy przypadek, gdyby choroba z powodu samych obowiązków służby nastąpiła.

Art. 49. Jeżeli w miejscu znajdują się Instytuta, gdzie chorych zamieszczają można, służący przestać powinien na pomieszczeniu tam siebie przez pana.

Art. 50. Z końcem służby służącego, ustaie obowiązek pana mieć staranie o utrzymaniu chorego, winien iednak pan dnieś o tém zwierzchności miejscowéy policyynéy, aby ta dalsze starania o chorym miała.

Art. 51. W przypadku, gdy służący przez pokrzywdzenia lub złe obycie się pana, na zdrowiu uszczerbek poniosł, pan odpowiedzialnym jest za czyn, i skutki podobnych praw do takowego czynu stósonnych.

Art. 52. Jeżeli w ciągu trwającej służby służący umiera, pan koszta pogrzebania z zasług ponieść jest obowiązany, a sukcesorowie służącego upomnieć się mogą reszty zasług do dnia zapadnięcia w chorobę.

Art. 53. Jeżeli pan umiera, biorący spadek po nim, ma obowiązek utrzymać lub wynagrodzić służącego podług umowy do zwyczajnego w miejscu terminu zmiany służących, a w służbach miesięcznych do końca miesiąca.

Art. 54. Pan służącego przed czasem, i bez przyczyny prawnej oddalający, do wynagrodzenia onegoż obowiązany zostaje.

Art. 55. Prawne przyczyny, dla których pan w każdym czasie służącego oddalić jest mocen, są następujące:

1. Gdy oddane sobie rzeczy przez swą niezdadność, niedbalstwo i nieostrożność wystawia na nieporządek i szkodę.
2. Gdy w powierzonych wydatkach o nierzetelność przekonany zostanie.
3. Gdy przeciw panu, lub temu, któremu pan zwierzchni dozór powierzył, dopuszcza się nieposłuszeństwa i nieuszanowania.
4. Gdy popełnił przestępstwo, z powodu którego w czasie inwigilacji uwięziony być musiał, lub gdy na karę dłuższą nad dni ośm aresztu skazany, i pan z tej przyczyny usługi pozbawiony został.
5. Gdy z ogniem nieostrożnie się obchodzi, i mimo przestróg niepoprawnym się okazuje.
6. Gdy dla pijaństwa, bałamuctw nie pilnie służy, lub bez pozwolenia państwa domu odstępnie, i mimo napomnień w domu nie nocuje.
7. Gdy dzieci pańskie do złych czynów namawia, lub dla nich zgorzeniem się staje.
8. Gdy z powodu nieprzystoynego życia, dostanie jakowéj zaraźliwéj lub obrzydliwéj choroby.
9. Gdy na imię pańskie towary lub inne potrzeby bezpłatnie bierze, lub innych służących do jakiegokolwiek przeniewierzenia się namawia.
10. Gdy służąca okazała się być w ciąży; w tym jednak przypadku Zwierzchność policyjna przez pana ostrzeżona być powinna, aby przyzwoite w téj mierze, i prawem przepisane środki przedsięwziętemi zostały.

Art. 56. We wszystkich przypadkach, artykułem powyższym wyszczególnionych, służący z własnej winy przed końcem służby odprawiony, nie jest mocen żądać większego wynagrodzenia, jak za czas pełnionej służby.

Art. 57. Przyczyny powyżéj w art. 55. upoważniające pana do odprawienia przed czasem służącego, upoważniają również do nieprzyjęcia ugodzonego do nowéj służby, i odebrania zadatku, gdy z świadectwa ostatniey służby pan się o nich dowie, i o rzetelności przekona.

Art. 58. Pan niemoże zagnąć służącego do pozostania w swych usługach po umówionym terminie służby, w czasie przyzwoitym wypowiedzianej, ani tym końcem jego zaświadczeń zatrzymywać, pod rygorem wynagrodzenia służącemu szkód z téj przyczyny wynikłych.

Art. 59. Pan obowiązany wydać służącemu świadectwo rzetelne, i zgodne z prawdą, i jest odpowiedzialnym w drodze sądowej za szkody, któreby z przyczyny nierzetelności jego zaświadczenia wynikły.

(Dalsza kontynuacja w Dodatku.)

DODATEK

DODATEK

do Dziennika Urzędowego Województwa Augustowskiego, Nru 4.

Suwałki, dnia 28. Stycznia 1826. roku.

(Kontynuacja.)

Art. 60. Ważne wady i nalogi dostrzeżone, oraz większe przestępstwa, których się służący w czasie służby dopuścił, w świadectwach takowych wyrażonemi być powinny.

Art. 61. Wolno jest służącemu, czującemu się być pokrzywdzonym przez obinienia niesłuszne w zaświadczeniu, dalszą służbę tamując sobie, zanieść zażalenie do zwierzchności policyjnej, i o śledztwo domagać się.

Art. 62. Policyja uznawszy zażalenie służącego sprawiedliwem, zobowiąże pana do wydania służącemu takiego świadectwa, na jakie zasłużył, a w przypadku uporczywości sama je wyda, wyraziwszy powody.

Tytuł III. Przepisy względem służących w miastach.

ODDZIAŁ I. O zaświadczeniach.

Art. 63. Służący płci obojczy w miastach służbą trudniący się, lub o służbę starający się, winni mieć książeczkę ciągłych zaświadczeń, od miejscowego Urzędu Policyjnego sobie udzieloną. Wolni są od tego służący z zagranicy z panami swemi przybywający, dopóki w téjże samej służbie zostają.

Art. 64. Ci, którzy w pierwszój dopiero służbie zostają, lub w służbą pierwszą wchodzi, winni złożyć świadectwo osób wiary godnych, względem dotychczasowego sprawowania się swego, i że do przyjęcia obowiązków żadne nie zachodzą przeszkody.

Art. 65. Świadectwa wyżej w artykule 64. wzmiankowane, wydawane zaś osób winny na piśmie, z własnoręcznym przez wydających podpisem; świadectwa zaś osób pisac nieumiejących, przed Urzędem Policyjnym do protokołu zeznawane być mają.

Art. 66. Urząd miejscowy Policyjny obowiązany jest przysposobić dla każdego z zgłaszających się służących książeczkę na to umyślnie z arkuszy trzech in 8vo sporządzoną, stemplem zwyczajnym ceny groszy 10. opatrzoną, przez siebie parafowaną, i numerem porządkowym oznaczoną.

Art. 67. W książce téj ma zapisać zaraz na początku dzień stawienia się, imię i nazwisko, wiek, miejsce urodzenia, opis osoby, rodzaj służby, iakiéj się poświęca, u kogo służy, numer domu, czyli ma rodziców, i gdzie zamieszkałych, czyli jest w związku małżeństwa, w tym razie czyli ma i wiele dzieci.

Art. 68. Wywód ten słowny powinien być podpisany przez urzędnika policyjnego, i przez stawiającego lub stawiającą, a jeżeli ci pisac nieumieją, wzmianka o tém uczynioną będzie.

Art. 69. Następnie urzędnik policyjny wciągnawszy w tęż książkę summarycznie porządkiem dat wszystkie zaświadczenia, iakiéj służący lub służąca złoży, doda w końcu, jeżeli jemu co o sprawowaniu się onychże jest wiadomem, i czyli o rzetelności złożonych sobie zaświadczeń jest sam przekonany.

Art. 70. Zaświadczenia oryginalne zostaną w aktach urzędnika policyjnego, a w miejscu onych, służącemu lub służącej książka pomieniona za mierną opłatą, kosztującą iéj zwracającą, i oprócz opłaty stempla, osóbnó groszy polskich dziesięć nieprzenosząca, wydaną będzie, z napomnieniem, aby takową, jako dowód swéj legitymacyi, pil-

nie zachowywali. Ilość za książkę zapłaconą, zaraz w téjże książce przez urzędnika policyjnego wyraźnie zapisaną być powinna.

Art. 71. W książkach takowych następnie zaświadczenia służb odbywanych, i sposobu w nich zachowania się, zapisywane być powinny podług niżej wyrażonych przepisów.

Art. 72. Urzędnicy policyjni utrzymywać winni oddzielną listę, czyli porządkową kontrolę wszystkich służących (art. 2.) w swych okręgach w służbie lub bez służby zostających, zapisując w téjże wyszczególnienia w art. 67. wyrażone, numer książki udzielony, i następnie zachodzące zmiany.

Art. 73. Służący w przypadku zgubienia swéj książki zaświadczeń, obowiązany jest starać się o ianą przed wniściem do nowéj służby. Przed wydaniem mu nowéj książeczki winien uzyskać i złożyć w Policji zaświadczenie z służb od dnia wydania mu zgubionéj książeczki inianych; nadto za karę swéj nieostrożności, prócz powtórny opłaty kosztu książki w art. 70. oznaczonego, do kassy kar policyjnych złotych dwa zapłaci, i koszt na ogłoszenie przez pisma publiczne poniesie, w przypadku, gdy zwierzchność policyjna uzna potrzebę ostrzedz publiczność, dla zapobieżenia, iżby osoba niewłaściwa pod cudzém imieniem panów nieuwodziła. Urzędnik policyjny wyrazi oraz na początku książki, iż jest powtórna, i z iakiéj przyczyny, i to w kontroli swéj także zanotuje.

Art. 74. Nikt komu innemu służący książki zaświadczeń przywłaszczać sobie niepowinien, wszelki podstęp w téj mierze odkryty, iako też fałszowanie książki zaświadczeń, gdy to dowiedzioném zostanie, pociąga kary za fałsz i oszustwo prawem przepisane.

Art. 75. Nikt na przyszłość niepowinien przyymować do usługi ani na mieszkanie służącego lub służący, przepisana powyżéj książką policyjną nieopatrzonych, pod karą pieniężną od 15. do 30. złotych, lub w niemożności zapłacenia, pod karą aresztu policyjnego od dni trzech do sześciu.

Art. 76. Służący płci obojéj, starający się odtąd o służbę, a książką zaświadczenia nieopatrzony, jeżeli nieokaza przyczyn usprawiedliwiających, karze aresztu od jednego do dni pięciu podpadną, i do wystarania się o książkę rzeczoną zagnoneni być mają.

(Dokończenie nastąpi w przyszłym z kolei numerze.)

Wydział Wojskowy.

KOMMISSYA WOIEWÓDZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Podając do wiadomości publicznej, że Wójtowi gminy Dembowskiej, w Obwodzie Augustowskim położony, na dniu 4. Października r. z. zginęła pieczęć od tuszu, z właściwym herbem Królestwa Polskiego, i napisem u dołu „Wójt Gminy Dembowskiej“ poleca wszystkim Urzędnikom Administracyjno-Policyjnym, aby na pisma datą późniejszą po zginieniu oznaczone, a tą pieczęcią opatrzone, pilną zwracali uwagę, i okazujących takowe, do ścisłego pociągali tłumaczenia się.

Suwałki, dnia 20. Stycznia 1826. r. Nr. 53544. 7407.

Prezes *Mostowski.*

Sekretarz Jeneralny *Tomicki.*

Wydział Wojskowy.

KOMMISSYA WOIEWÓDZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Umieszczając poniżej listę imienną zbiegłych z Obvodu Maryampolskiego spisanych, wzywa Urzęda gminne, tudzież Burmistrzów, aby śledztwo tychże w swych gmi-

nach przedsięwzięli, i w razie ujęcia, do Kommissarza właściwego Obvodu pod ścisłą strażą dostawili.

Suwałki, dnia 17. Stycznia 1826. r. Nr. 47327. 6489.

Prezes *Mostowski.*

Sekretarz Jeneralny *Tomicki.*

Lista imienna.

1. Antoni Pietraytys ma lat 24. wzrostu stop 4. cali 22. strychów 3. twarzy ściągłej, oczu szarych, nosa dużego, włosów ciemnych, czoła miernego.
2. Wincenty Romanowski lat 25. wzrostu stop 4. cali 17. twarzy okrągłej, oczu szarych, nosa sporego, włosów blond, czoła niskiego.
3. Michał Putrus lat 20. wzrostu stop 4. cali 19. twarzy okrągłej, oczu szarych, nosa miernego, włosów blond, czoła wysokiego.
4. Antoni Sliżyński lat 22. wzrostu stop 4. cali 18. strychów 3. twarzy okrągłej, oczu szarych, nosa miernego, włosów blond, czoła miernego.
5. Jerzy Dauber lat 21. wzrostu stop 4. cali 17. twarzy okrągłej, oczu szarych, nosa małego, włosów blond, czoła niskiego.

Za zgodność, Sekretarz Jeneralny *Tomicki.*

Wydział Skarbowy.

KOMMISSYA WOIEWÓDZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Nadesłany przez Kommissarza delegowanego do Obvodu Maryampolskiego z d. 9. Stycznia r. b. Nr. 144. rozkład terminów do wnoszenia podatków, w zbliżającym się miesiącu Lutym opłacać się winnych; Kommissya Woiewódzka poniżej dla wiadomości kontrybuentów umieszcza:

Kontyngens Liwerunkowy.

Wójtostwo Antonów dnia 5. Lutego 1826. r. Wójtostwo Balwierzyski dnia 26. Boczkienikiele d. 24. Błogosławieństwo d. 25. Dobrowola d. 10. Freda d. 23. Gielgudyszki niższe i Gielgudyszki górne d. 17. Jakimiszki d. 22. Kwieciszki d. 3. Kidule d. 21. Lepolaty d. 9. Leśnictwo d. 16. Michaliszki d. 6. Michalin d. 4. Poniemón Frenztela d. 18. Poniemón Fergissa d. 19. Szaltupie d. 9. Sokołowszczyzna d. 19. Sokolupiany d. 14. Swiatoszyn d. 13. Zypie d. 12. miasto Maryampol d. 3. Władysławów d. 15. Preny d. 12. Pilwiszki d. 5. Poniemón d. 18. Szaki d. 14. Lutego r. b. wzywając kontrybuentów, aby z przynależnych podatków w czasie przyzwoitym uiszcili się; w razie bowiem przeciwnym, egzekucya do kontrybuentów wprost przez Kommissarza Delegowanego wysyłana będzie.

Wóyci po gminach, Burmistrze po miastach, powyższe obwieszczenie zwykłym sposobem ogłoszą, i że to dopełnili, przed Kommissarzem Deleg. udowodnią.

Suwałki, dnia 17. Stycznia 1826. r. Nr. 1237. 966.

Prezes *Mostowski.*

Sekretarz Jeneralny *Tomicki.*

OBWIESZCZENIE

PISARZ TRYBUNAŁU CYWILNEGO

PIERWSZEJ INSTANCYI

W o i e w ó d z t w a A u g u s t ó w s k i e g o,

Wydziału IIgo

Stósownie do przepisów art. 682. i 683. Kodexu postępowania, podaje do publicznej wiadomości, iż (z instancyi Ignacego i Michaliny z Miłaszewi-

czów małżonków Brzozowskich, Sędziowstwa Grodzkich Braclawskich, w mieście Witkomierzu, Guberni Wileńskiej, kraju Rossyjskim mieszkających i w mieście Woiewódzkim Suwałkach u W. Józefa Kulwieca, Patrona Trybunału zamieszkanie prawnie obrane mających;) kamienica o jednem piętrem, massiv murowana, wraz z placem, ogrodem fruktowym, i wszelkiem obudowaniem, w mieście Woiewódzkim Suwałkach, gminie tegoż nazwiska, przy ulicy Stary Rynek, pod Numerem katastrowym 91. w Powiecie Dąbrowskim, Woiewództwie Augustowskiem położona, a do własności dłużników Józefa i Róży z Miłaszewiczów małżonków Zeromskich, właścicieli wspomienionéy kamienicy, w mieście Woiewódzkim Suwałkach mieszkających należąca; celem przymuszonego wywłaszczenia, aktem tradycyynym na dniu 27. Lipca 1825. r. przez Józefa Górskiego Komornika Trybunału, zaigłą zofała, która jest w posiadaniu W. Wincentego Bromirskiego, Prokuratora Królewskiego przy Trybunale tutejszym, a to w moc kontraktu dzierżawnego, z małżonkami Zeromskimi, jako właścicielami zawartego.

Akt powyższego zaigcia, prawnie jest doręczony:

1. Józefowi i Róży z Miłaszewiczów małżonkom Zeromskim, dłużnikom
 2. W. Teodorowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Woiewódzkiego Suwałk
 3. W. Franciszkowi Toczyłowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Powiatu Dombrowskiego
 4. i W. Michałowi Czyżowi, Kommissarzowi Obwodu Augustowskiego
- } d. 30. Lipca 1825.
} d. 3. Sierpnia 1825

oraz, wpisany jest do księgi Konserwatora Hypotek Powiatu Dombrowskiego dnia 22. Sierpnia; a zaś w Kancellaryi Trybunału Woiewództwa Augustowskiego, Wydziału II. dnia 2. Września 1825. roku.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, na Audyencyi Trybunału Cywilnego Woiewództwa Augustowskiego, Wydziału II. w mieście Suwałkach, nastąpiło dnia 17. Października, drugie dnia 31. Października, a trzecie dnia 14. Listopada 1825. roku.

Przysądzenie przygotowawcze nastąpiło na rzecz Brzozowskich na Audyencyi tegoż Trybunału dnia 4. Stycznia 1826. r. za sumę złtp. 10,000. przysądzenie zaś ostateczne nastąpi dnia 14. Marca 1826. r. Cena, od której licytacya poczynac się będzie, na złotych polskich 10,000. jest ustanowiona.

Sprzedaż tę W. Józef Kulwiec, Patron Trybunału, w Suwałkach zamieszkały, popiera.

Dań w Suwałkach, dnia 4. Stycznia 1826. roku.

(podpisano) Z a r e m b a, Pisarz.